

OU JERUSALEM CENTRE.
RABBI DR. ALAN ABRAHAM KIMCHE
"GREAT JEWISH THINKERS"
Rabbi Yosef Caro: (1488 - 1575)
Toledo - Portugal - Morocco - Salonika - Istanbul - Tzfat
THE GREAT (16th Cent) DEBATE ABOUT THE "SHULCHAN ARUCH".

Rabbi Shlomo Luria (1510 - 1573)
Posen Poland - Brisk Lithuania - Lublin
Author: "Yam Shel Shlomo" & "Chochmat Shlomo" on Talmud

MAHARAL of PRAGUE (1512 - 1609)
NETIVOT OLAM. NETIV HA'TORAH CH.15

רק שהם פוסקים הלכה מתוך הפוסקים אשר נתחברו להורות הלכה למעשה, ולא נעשו ללמוד אותם, רק לפסוק מהם, ודבר זה יותר רחוק מן הדעת

והראשונים, כמו הרמב"ם זכרונו לברכה, והטור זכרונו לברכה, אף על גב שגם הם חברו הפוסקים בלא בירור, לא היה דעתם רק להורות סוף ההלכה, ואשר הוא עולה מתוך התלמוד. אבל לפסוק האדם מתוכה מבלי שידע מאיזה מקום יוצא הדין, רק הלכתא בלא טעמא, לא עלה על דעתם ועל מחשבותם

כי יותר ראוי ויותר נכון שיהיה פוסק מתוך התלמוד. ואף כי יש לחוש שלא ילך בדרך האמת, ולא יפסוק הדין לאמיתו, מכל מקום אין לחכם רק מה שהשכל שלו נותן ומבין מתוך התלמוד. וכאשר תבונתו וחכמתו תטעה אותו, עם כל זה הוא אהוב אל השם יתברך כאשר הוא מורה כפי מה שמתחייב מן שכלו. והוא יותר טוב ממי שפוסק מתוך חיבור אחד, ולא ידע טעם הדבר כלל, שהולך כמו עיוור בדרך

The Rishonim, such as Rambam and Tur of blessed memory, even though they also wrote their rulings without explanation, they just intended to provide practical rules, based on what emerges from the Talmud. However, for one to establish halachah from it without knowing where the law emerged from, as a law without reason – that never entered their mind! ... For it is better and more proper to establish halachah from the Talmud, even if one is worried that he will not follow the true path and decide truthfully, than that his decision should be accurate.

שו"ת המהרש"ל

RESPONSA (98) OF R. SHLOMO LURIA

דע אהו' חדשים מקרוב באו ורוצים להיות מכת המקובלים וממדרש' הנעלמי' ומחלשי הראות לא יביטו באור הזוהר ולא ידעו מוצאו ומבואו וכוונתו אלא שכך מצאו בספרי רשב"י ודע אהו' שכל רבותי ואבותי הקדושים ששימשו גאוני עולם ראיתי מהם שלא נהגו כך אלא כדברי התלמיד והפוסקים ואם היה רשב"י עומד לפנינו ונוח לשנות המנהג שנהגו הקדמונים לא אשגיחין ביה כי ברוב דבריו אין הלכה כמותו וכאשר כתב הקא"ר,

וראיים לזה שהוא כתב סודות גדולות ואוסרות נפלאו' שאין לברך שתי ברכות על תפילין של ראש ושל יד ואנו לא אשגיחין ביה ומברכין שתיים גם הוא כתב המניח תפילין בח"ה חייב מיתה ואנחנו מניחים ומברכין עליהן

ואף שבני א"י אינן מניחין תפילין כלל בח"ה לפי שהרשב"א בא וביטל המנהג לפי סברתו שתפס דעת ר"י בעל התו' לא שחשו לבד לדברי הזוה' ולא תאמ' שהזקני' שהיו לפנינו לא ידעו מהספרי' החצוני' שנמצאו לע"ע ביד הלומדי'

ויפה כוונ' הקארו שהביא הרבה דברים מהזוהר וזה לא הביא כי לא חש לזה

ועוד דע שכוונת רשב"י לחלק תפילין של יד משל ראש וכאלו הן כנויין על שתי יסודו' שתפילין של יד הוא רמז לתפילה מיושב ושל ראש לתפילה מעומד ואזיל לטעמי שכת' נמי המניח תפילין בח"ה חייב מיתה משום שתפילין של יד הוא הרמוז לה ושל ראש רמז לשבתות וי"ט ואנחנו אין חוששין לזה אלא שתיהן ענייין אחת הוא וקשיר' א' היא אלא שזהו כנגד הראש וזהו כנגד הלב ומי שבא לדרוש ידרוש אבל האמ' יורה דרכו

ומי שלא ידע להשיג סוד' על הנכון בקל יבא לקצץ בנטיעו' עוד מצאתי בליקוטי' שצרי' להניח תפילין בעמידה דאין לך דבר קדושה יותר מזו ועוד שדומ' לעב' העומ' לפני רבו ומקבל עליו חותמו העשויה לעבדות ולא חילק בין יד לשל ראש וגם משמע להדיא שיעמוד מיד ויקבל חותמו שעיקר חותם תפילין של יד שנ' כחותם על זרוע לכן אהובי אל תלך בדרך אתם ואין לך עסק בנסתרות המתיהרים בחידושי' כאלו הן ויודעים ומבינים רז תורה וצפוניה והלואי שידעו הגלויים

עוד אומ' לך שקבלתי מחמי הגדול מהר"ר קלונימוס ז"ל שקבל מהחסיד הגדול מהר"ר דניאל ז"ל שהיה תלמיד מובהק ושימש מהר"ר איסרל בעל תרומת הדשן ז"ל וראה הנהגתו שנהג כמו שאנו נוהגין ע"כ נהוג כדרכך ויהיה להם מה שלהם אבל דע שכל המשנה ידו על התחתונה וידינו על העליונה: